

IMPRESSIÓ I DISTRIBUCIÓ

En aquest apartat detallem quin és el procés que fa que un diari pugui arribar fins al quiosc. Fins ara, hem vist com es redacta el diari i com es dissenya cada pàgina per tal que sigui agradable a la vista, però, com es porta tota aquesta informació al paper i al quiosc?

Per a fer aquest apartat, ens centrem en el grup Zeta, a la seva nova planta impressora de Parets del Vallès. Aquí s'imprimeix cada dia El Periódico, l'SPORT i l'Abc i també altres diaris i revistes com el Diari de Vilanova, Interviú, còmics de tot tipus, suplementos dominicals i tot el que el client desitgi.

GRÀFICAS DE PRENSA DIÀRIA

La planta d'impressió que el Grup Zeta té instal·lada a Parets del Vallès diuen que és la més moderna del sud d'Europa, i dels millors de tota Europa. Aquesta rotativa va ser inaugurada el dia 3 de novembre del 2000 pel rei Joan Carles, entre d'altres personalitats.

Va suposar una inversió del voltant de 15.000 milions de pesetes (uns 90 milions d'euros) per part del Grup Zeta i està gestionat per Gráficas de Prensa Diaria. Té una superfície de 40.000 m² i orienta la seva oferta a editors de Catalunya que necessitin imprimir els seus productes en color i amb la màxima qualitat, així com també a empreses espanyoles que vulguin dirigir els seus diaris i revistes a l'àrea que formen Catalunya, Balears, Aragó, País Valencià i Andorra.

Aquesta planta és capaç d'imprimir fins a 20 diaris per segon, cosa que antingament anàven a 25.000 diaris per hora

---

Per a fer arribar el producte a imprimir fins a la rotativa el client ho pot fer de moltes i diverses maneres, gràcies al complex sistema informàtic de la planta que permet imprimir qualsevol tipus d'arxius creats en PhotoShop, QuarkX o fins i tot documents en el format PDF.

EL PROCÉS D'IMPRESSIÓ

El procés d'impressió a la rotativa comença quan els camions que transporten el paper arriben al magatzem de la rotativa. Abans, aquesta primera matèria, la majoria de la qual ha estat reciclada, ha fet un llarg recorregut ja que arriba de països com Alemanya, França, Àustria, Finlàndia, Noruega... i fins i tot, d'Espanya.

A la planta hi arriben uns 10 camions diaris amb unes 15 bobines cada un,

càrrega que equival a unes 25 tones, ja que una bobina pesa entre 750 i 1800 quilos).

<IMG27> Un dels camions que transporta el paper a la rotativa des d'alguns dels diversos països exportadors.

DIVERSOS TIPUS DE PAPER

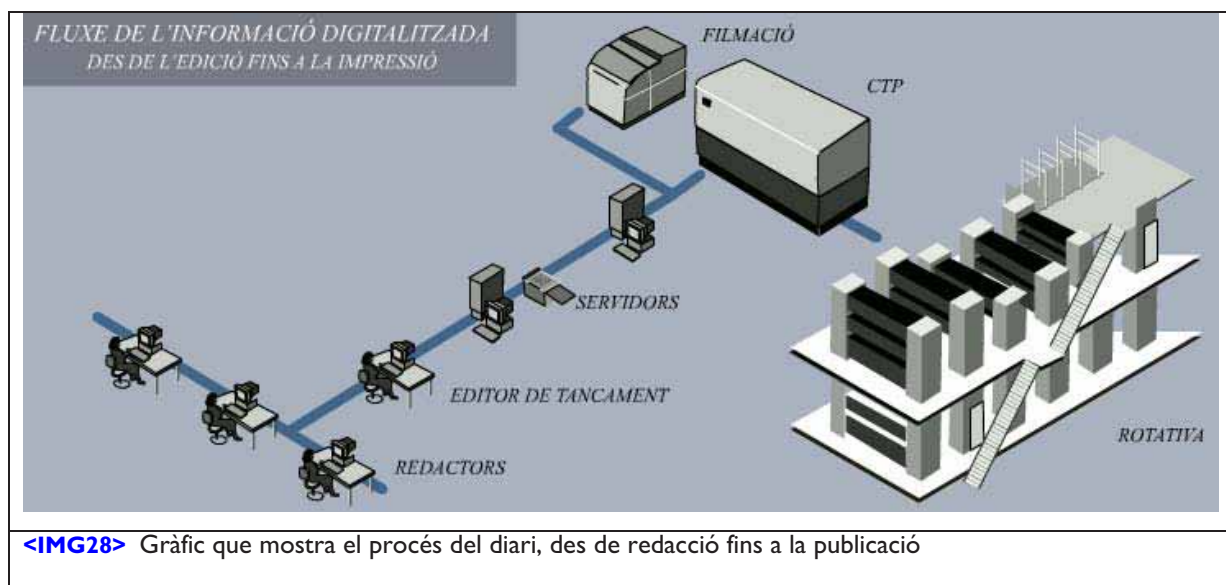
Les bobines es diferencien per la mida, el color i la qualitat. La mida determina el tipus de rotativa (Commander o colora) i el nombre de pàgines que tingui el diari (com més pàgines tingui, la bobina és més gran). Per a la Commander es fa servir bobines d'1'72 metres; 1'29 i 0'86 metres. A la Colora les bobines són d'1'56 metres; 1'17 i 0'78 metres. El paper pot ser de color blanc, salmó o fins i tot verd, tot i que aquest es fa servir poc.

Pel que fa a la qualitat, aquesta primera matèria pot ser allisada, semimillorada o millorada (paper verge, no reciclat). Amb aquest últim tipus de paper s'imprimeixen

molt poques coses, ja que més del 75% del paper que consumeix la rotativa és reciclat.

Tot aquest paper, a més, passa quatre controls: d'amplada i gramatge; de gàlib (es comprova l'estat de la bobina i de l'envàs); de pes i finalment, un operari llegeix el codi IFRA (indica la fàbrica de procedència). Si es detecta una bobina en mal estat, el sistema informàtic genera una aordre de reclamació al proveïdor.

En el següent gràfic es mostra clarament el procés que es segueix per fer arribar el text des de l'ordinador del redactor fins a la rotativa i al quiosc.

DE LA REDACCIÓ AL QUIOSC

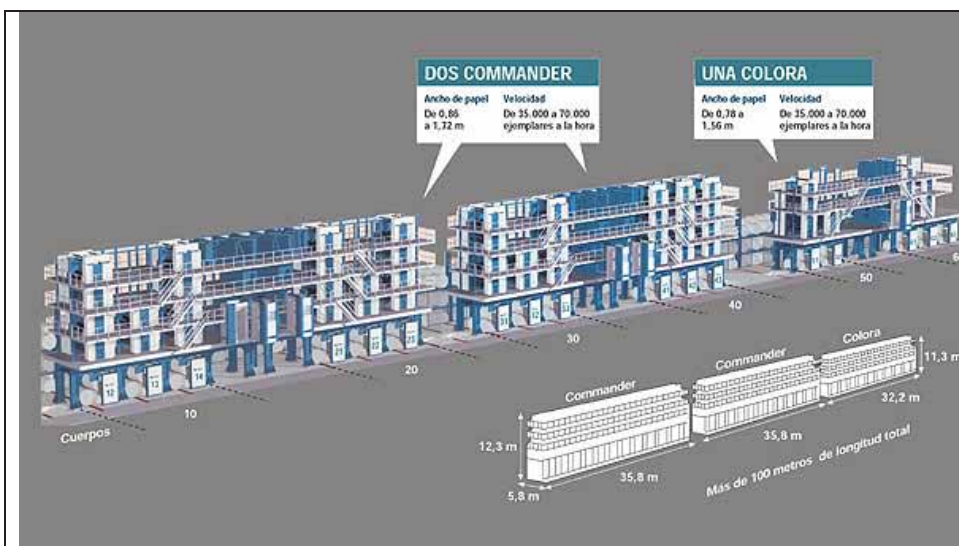
El procés d'impressió del diari està compost per tota una sèrie de passos inel·ludibles. Primerament, i com és lògic, el paper arriba, com ja hem dit anteriorment, des de països d'Europa i són descarregats dels camions i posteriorment passen els també esmentats controls. Després, dos transelevadors enormes s'encarreguen de guardar les bobines a les cel·les. Aquestes plataformes, de 25 metres d'alçada, tenen un pes de 13 tones i poden transportar fins a 1.900 quilos.

Més endavant, aquestes bobines són tretes de la sitja i les col·loquen, en posició horitzontal, al magatzem intermedi on allà esperaran el seu torn per entrar a les màquines. Abans però, aquestes bobines han sigut baixades per unes petites plataformes còncaues on se'ls hi ha tret l'embolcall que protegeix el paper, per deixar-les a punt per a les impressores.

Un cop aquí, les bobines entren mitjançant un transelevador, primer, i un portabobines, després, a la impressora. A partir d'aquí comença la impressió, on el paper viatja per la rotativa com si fos un llençol a 13,125 m/segon.

A la rotativa de Parets hi ha 3 rotatives: 2 de tipus Commander i 1 Colora.

La rotativa Commander és una rotativa d'alta producció, és a dir, que està pensada per imprimir diaris de gran tirada. A més a més, és el millor producte de l'empresa

<IMG29> Aquí es visualitza la situació de les tres rotatives: Les dues Commander i la Colora

Koening and Bauer (la que la fabrica), que és una empresa alemanya puntera en el sector. Per tant, està considerada una de les millors del món i molts rotatius l'han elegit per la seva

eficàcia i alta qualitat. Aquesta pot construir-se com a rotativa de satèl·lits o en torres de vuit cossos. Per contra, la Colora està pensada per a diaris de menor tirada i solament pot construir-se en torres de vuit.

Per tant, l'avantatge de la Commander és aquesta construcció en satèl·lit que ofereix una millor qualitat d'impressió i precisió de registre, de manera especial amb bandes

de paper molt amples, de més de 160 centímetres. A més a més, frena "l'efecte ventall", que consisteix que la banda de paper comença a créixer a l'ample, com si fos un ventall que es va desplegant per l'aplicació successiva d'aigua i tinta.

Un cop imprès, el llençol de paper es doblega en uns embuts i entra a la plegadora que els doblega tres cops i una ganiveta els talla horitzontalment, i d'allà

<IMG30> L'encartadora en ple funcionament

surten els diaris preparats per poder arribar al lector en perfectes condicions. En cas que el diari s'hagi de grapar, això es fa abans d'entrar a la plegadora en unes màquines dissenyades específicament per a aquesta tasca.

<IMG31> Les furgonetes, un cop plenes, surten de nit a distribuir els diaris.

Tot i això, els diaris segueixen passant per altres processos per arribar al quiosc en millors condicions: Tota una sèrie de pinces de fins a 14 quilòmetres transporten els diaris individualment fins a la fase següent que és l'encartament. En aquesta zona s'introdueix dins de cada diari un encartament.

A la rotativa de Parets, la màquina és capaç d'introduir fins a tres encartaments en cada diari a una velocitat de 40.000 exemplars per hora. Això es fa obrint el diari per les pàgines centrals on hi ha una pestanya de gairebé dos centímetres.

Un cop fet l'encartament, els diaris s'empaqueten en funció de les rutes de distribució, es plastifiquen i s'empaqueten. Cada paquet porta un codi de barres que especifica el nombre d'exemplars, el client i la ruta que seguiràn aquells diaris. Posteriorment, aquest codi de barres és llegit per un làser que el dirigeix a una de les 24 portes d'embarcament corresponent. Ara ja són els camions el que, durant la nit, faran arribar els diaris a cada quiosc.